

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

23 noiembrie 2016 *

„Recurs — Acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Mediu — Convenția de la Aarhus — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Articolul 6 alineatul (1) — Riscul de a aduce atingere intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice — Noțiunea de informații care se referă la emisii în mediu — Documente privind procedura de autorizare a unei substanțe active conținute în produse fitosanitare — Substanța activă glifosat”

În cauza C-673/13 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 17 decembrie 2013,

Comisia Europeană, reprezentată de B. Smulders, de P. Ondrůšek, de P. Oliver și de L. Pignataro-Nolin, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

recurentă,

susținută de:

American Chemistry Council Inc. (ACC),

CropLife America Inc.,

National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM),

cu sediul în Washington (Statele Unite), reprezentate de M. Abenhaïm, avocat, de K. Nordlander, avocat, și de P. Harrison, solicitor,

CropLife International AISBL (CLI), cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de D. Abrahams, barrister, de R. Cana și de E. Mullier, avocats, precum și de A. Patsa, dikigoros,

European Chemical Industry Council (Cefic),

European Crop Protection Association (ECPA),

cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentate de I. Antypas și de D. Waelbroeck, avocats, precum și de D. Slater, solicitor,

European Crop Care Association (ECCA), cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de S. Pappas, dikigoros,

* Limba de procedură: engleza.

Republica Federală Germania, reprezentată de T. Henze și de A. Lippstreu, în calitate de agenți,
interveniente în recurs,

celelalte părți din procedură fiind:

Stichting Greenpeace Nederland, cu sediul în Amsterdam (Țările de Jos),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), cu sediul în Bruxelles (Belgia),

reprezentate de B. Kloostra și de A. van den Biesen, avocați,

reclamante în primă instanță,

susținute de:

Regatul Suediei, reprezentat de E. Karlsson, de L. Swedenborg, de A. Falk, de U. Persson, de C. Meyer-Seitz și de N. Otte Widgren, în calitate de agenți,

intervenient în recurs,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul J. L. da Cruz Vilaça, președinte de cameră, domnul A. Tizzano (raportor), vicepreședintele Curții, doamna M. Berger și domnii E. Levits și F. Biltgen, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 4 februarie 2016,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 7 aprilie 2016,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Comisia Europeană solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 8 octombrie 2013, Stichting Greenpeace Nederland și PAN Europe/Comisia (T-545/11, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2013:523), prin care s-a anulat în parte decizia Comisiei din 10 august 2011 prin care se refuză accesul la volumul 4 al proiectului de raport de evaluare, întocmit de Republica Federală Germania în calitate de stat membru raportor, a substanței active glifosat, în temeiul Directivei 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO 1991, L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30, denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

Convenția de la Aarhus

- 2 Convenția privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu, aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 (JO 2005, L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201, denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”), la articolul 4, intitulat „Accesul la informații despre mediu”, prevede următoarele:

„(1) Fiecare parte se asigură, sub rezerva alineatelor prezentate în continuare în prezentul articol, că autoritățile publice pun la dispoziția publicului informațiile despre mediu disponibile solicitate, în cadrul legislației interne [...].

[...]

(4) O cerere de informații despre mediu poate fi refuzată în cazul în care dezvăluirea lor ar avea efecte negative asupra:

[...]

(d) confidențialității informațiilor comerciale și industriale, în cazul în care această confidențialitate este protejată prin lege în vederea apărării unui interes economic legitim. În acest cadru, informațiile privind emisiile poluante relevante pentru protecția mediului trebuie dezvăluite;

[...]

Motivele de refuz menționate anterior se interpretează în mod restrictiv, ținând seama de interesul publicului în beneficiul căruia ar fi făcută dezvăluirea și în cazul în care informațiile solicitate se referă la emisiile poluante.

[...]”

Dreptul Uniunii

Reglementarea în materie de acces la documente

- 3 Considerentul (4) al Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76) are următorul cuprins:

„Prezentul regulament vizează conferirea celui mai mare efect posibil dreptului de acces public la documente [...].”

- 4 Articolul 4 alineatul (2) din acest regulament prevede:

„Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

— intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;

[...]

cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.”

- 5 Considerentele (2) și (15) ale Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006, L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 26) au următorul cuprins:

„(2) Al Șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu [...] subliniază importanța furnizării de informații adecvate privind mediul și de oportunități pentru participarea publicului la luarea deciziilor în probleme de mediu, sporind astfel responsabilizarea și transparența luării deciziilor, contribuind la creșterea gradului de conștientizare a publicului și a sprijinului acestuia pentru deciziile luate. [...]

[...]

(15) În cazul în care Regulamentul [nr. 1049/2001] prevede excepții, acestea ar trebui să se aplice sub rezerva oricăror dispoziții mai specifice ale prezentului regulament cu privire la cererile de informații privind mediul. Motivele de refuz în ceea ce privește accesul publicului la informații privind mediul trebuie interpretate într-un mod restrictiv, ținând seama de interesul pe care comunicarea informațiilor îl prezintă pentru public și de faptul că informațiile solicitate se referă la emisiile în mediu. [...]

- 6 Articolul 1 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Obiectul prezentului regulament este de a contribui la executarea obligațiilor care decurg din [Convenția de la Aarhus], prin stabilirea normelor de aplicare a dispozițiilor convenției pentru instituțiile și organismele comunitare, în special prin:

[...]

(b) asigurarea faptului că informațiile privind mediul sunt puse la dispoziție și comunicate progresiv publicului în vederea atingerii celei mai largi și sistematice disponibilități și difuzări posibile. În acest scop este promovată utilizarea, în special, a tehnologiei de telecomunicații informatizate și/sau a tehnologiei electronice, în măsura în care acestea sunt disponibile;

[...]”

- 7 Articolul 2 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede:

„În sensul prezentului regulament:

[...]

(d) «informații privind mediul» înseamnă orice informație în scris, pe suport video, audio, electronic sau în orice altă formă, referitoare la:

- (i) starea elementelor de mediu, cum ar fi aerul și atmosfera, apa, solul, uscatul, peisajele și siturile naturale, inclusiv biotopurile umede, zonele de coastă și marine, diversitatea biologică și componentele acesteia, inclusiv organismele modificate genetic și interacțiunea dintre aceste elemente;

- (ii) factorii, cum ar fi substanțele, energia, zgomotul, radiațiile sau deșeurile, inclusiv deșeurile radioactive, emisiile, deversările și alte evacuări în mediu, care afectează sau pot afecta elementele mediului menționate la punctul (i);

[...]”

- 8 Articolul 3 din același regulament are următorul cuprins:

„Regulamentul [nr. 1049/2001] se aplică oricărei cereri de acces la informațiile privind mediul deținute de instituții sau organisme comunitare [...]”

- 9 Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006 prevede:

„În ceea ce privește articolul 4 alineatul (2) prima și a treia liniuță din Regulamentul [nr. 1049/2001], [...] se consideră ca există un interes public deosebit pentru comunicare atunci când informațiile solicitate se referă la emisii în mediu. [...]”

Reglementarea în materia autorizației de introducere pe piață a produselor fitosanitare și a includerii substanțelor active

- 10 Regulamentul (CEE) nr. 3600/92 al Comisiei din 11 decembrie 1992 de stabilire a normelor de punere în aplicare a primei etape a programului de lucru prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414 (JO 1992, L 366, p. 10, Ediție specială, 03/vol. 11, p. 220) enunță normele de punere în aplicare a primei etape a programului de lucru multianual de examinare treptată a substanțelor active prezente pe piață după doi ani de la data notificării Directivei 91/414. Din anexa I la acest regulament reiese că glifosatul era inclus în prima etapă a acestui program de lucru. Statului membru raportor îi revenea sarcina de a pregăti un proiect de raport de evaluare, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din regulamentul menționat.

- 11 În aplicarea Regulamentului (CE) nr. 933/94 al Comisiei din 27 aprilie 1994 de stabilire a listei substanțelor active din produsele fitosanitare și de desemnare a statelor membre raportoare pentru aplicarea Regulamentului nr. 3600/92 (JO 1994, L 107, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 14, p. 252), Republica Federală Germania a fost desemnată stat membru raportor în ceea ce privește glifosatul.

- 12 În sfârșit, în temeiul articolului 1 din Directiva 2001/99/CE a Comisiei din 20 noiembrie 2001 de modificare a anexei I la Directiva 91/414 în scopul includerii glifosatului și metil tifensulfuronului ca substanțe active (JO 2001, L 304, p. 14, Ediție specială, 03/vol. 39, p. 254) și al anexei I la Directiva 2001/99, glifosatul a fost adăugat în anexa I la Directiva 91/414, includerea urmând să expire la 30 iunie 2012. Ulterior, Directiva 2010/77/UE a Comisiei din 10 noiembrie 2010 de modificare a Directivei 91/414 a Consiliului în privința datelor de expirare pentru includerea în anexa I a anumitor substanțe active (JO 2010, L 293, p. 48) a prelungit durata de includere a glifosatului până la 31 decembrie 2015.

Reglementarea aplicabilă emisiilor industriale

- 13 Articolul 2 punctele 3 și 5 din Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (JO 1996, L 257, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 183) prevede:

„În sensul prezentei directive:

[...]

3. «instalație» înseamnă o unitate tehnică fixă în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate la anexa I, precum și alte activități direct asociate care au o conexiune tehnică cu activitățile desfășurate în amplasamentul respectiv și care ar putea avea un efect asupra emisiilor și a poluării;

[...]

5. «emisie» înseamnă eliberarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot din surse individuale sau difuze din instalație în aer, apă sau sol;

[...]”

14 Potrivit articolului 1 din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO 2010, L 334, p. 17):

„Prezenta directivă prevede norme referitoare la prevenirea și controlul integrat al poluării care rezultă din activitățile industriale. [...]”

15 Articolul 3 punctele 3 și 4 din această directivă prevede:

„În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

[...]

3. «instalație» înseamnă o unitate tehnică staționară în cadrul căreia se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I sau în anexa VII partea 1, precum și alte activități direct asociate, desfășurate pe același amplasament, care au o conexiune tehnică cu activitățile enumerate în anexele respective și care ar putea avea un efect asupra emisiilor și a poluării;

4. «emisie» înseamnă evacuarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot din surse punctiforme sau difuze dintr-o instalație în aer, apă sau sol;

[...]”

Istoricul litigiului

16 La 20 decembrie 2010, Stichting Greenpeace Nederland (denumită în continuare „Greenpeace Nederland”) și Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) au solicitat, în temeiul atât al Regulamentului nr. 1049/2001, cât și al Regulamentului nr. 1367/2006, accesul la mai multe documente referitoare la prima autorizație de introducere pe piață a glifosatului ca substanță activă, eliberată potrivit Directivei 91/414.

17 Documentele solicitate erau următoarele:

— o copie a proiectului de raport de evaluare întocmit de statul membru raportor, și anume de Republica Federală Germania, înainte de prima înscriere a glifosatului în anexa I la Directiva 91/414 (denumită în continuare „proiectul de raport”);

— o listă completă a tuturor testelor prezentate de solicitanții înscrierii glifosatului în anexa I la Directiva 91/414, decisă prin Directiva 2001/99 și

- documentația completă, integrală și originală a testelor furnizată de solicitanții înscrierii glifosatului în anexa I la Directiva 91/414 în anul 2001, în măsura în care privește testele de toxicitate pe termen lung, testele de mutagenicitate, de carcinogenicitate, de neurotoxicitate și studiile privind reproducerea.
- 18 După ce a solicitat, în conformitate cu Regulamentul nr. 1049/2001, acordul prealabil al autorităților germane, secretarul general al Comisiei a acordat, prin scrisoarea din 6 mai 2011, accesul la proiectul de raport, cu excepția volumului 4 (denumit în continuare „documentul în litigiu”), autoritățile menționate refuzând comunicarea acestuia. Cu privire la acest din urmă aspect, el menționa că erau în curs consultări cu autoritățile germane și că se va lua o decizie ulterior.
- 19 Prin decizia în litigiu, secretarul general al Comisiei a refuzat în cele din urmă accesul la documentul în litigiu, întemeindu-se pe refuzul exprimat de Republica Federală Germania.
- 20 În susținerea acestei decizii, secretarul general al Comisiei a arătat că acest stat membru se opunea comunicării documentului amintit în temeiul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, pentru motivul că documentul menționat conținea informații confidențiale privind drepturile de proprietate intelectuală ale solicitanților înscrierii glifosatului în anexa I la Directiva 91/414, și anume compoziția chimică detaliată a substanței active produse de fiecare dintre aceștia, informații detaliate privind procesul de producție a substanței respective, informații privind impuritățile, compoziția produselor finite și date privind raporturile contractuale dintre acești diferiți solicitanți.
- 21 După ce a constatat că, potrivit autorităților germane, niciun interes public superior, astfel cum este prevăzut la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, nu justifica comunicarea documentului în litigiu, secretarul general al Comisiei a examinat dacă putea fi invocat un asemenea interes public în ceea ce privește Regulamentul nr. 1367/2006. În această privință, el a arătat, pe de o parte, că articolul 6 alineatul (1) din acest regulament, potrivit căruia se consideră că există un interes public deosebit pentru comunicare atunci când informațiile solicitate se referă la emisii în mediu, nu era aplicabil documentului în litigiu, întrucât acesta nu conținea astfel de informații.
- 22 Pe de altă parte, secretarul general al Comisiei a subliniat că informațiile în discuție priveau procesul de producție a glifosatului de către solicitanții includerii acestuia în anexa I la Directiva 91/414. Or, în cadrul evaluării comparative a intereselor care trebuie făcută, el a considerat că necesitatea de a proteja drepturile de proprietate intelectuală ale solicitanților menționați depășea interesul public de a comunica informații. Astfel, această comunicare ar fi permis în speță unor întreprinderi concurente să copieze procesele de producție ale solicitanților înscrierii glifosatului, ceea ce ar fi condus la pierderi considerabile pentru aceștia, neținându-se cont de interesele lor comerciale și de drepturile lor de proprietate intelectuală. În schimb, interesul public privind comunicarea de informații ar fi fost deja luat în considerare, întrucât efectele posibile ale emisiilor de glifosat ar rezulta din alte părți ale proiectului de raport, făcute publice, în special în ceea ce privește impuritățile relevante și metabolizii. În ceea ce privește informațiile legate de impuritățile nerelevante incluse în documentul în litigiu, acestea ar privi elemente care nu prezintă riscuri pentru sănătate sau pentru mediu, dar care ar conduce la dezvăluirea procesului de producție al fiecărui produs.
- 23 În plus, potrivit secretarului general al Comisiei, din procedura prin care glifosatul fusese înscris în anexa I la Directiva 91/414 reieșea că cerințele prevăzute de Regulamentul nr. 1367/2006 în ceea ce privește punerea la dispoziția publicului a informațiilor privind efectele acestei substanțe asupra mediului fuseseră luate în considerare. În aceste condiții, protecția intereselor producătorilor acestei substanțe trebuia să prevaleze.
- 24 Secretarul general al Comisiei a concluzionat că nu existau probe privind existența unui interes public superior în favoarea comunicării.

Hotărârea atacată

- 25 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 14 octombrie 2011, Greenpeace Nederland și PAN Europe au introdus o acțiune în anulare împotriva deciziei în litigiu. Ele invocau trei motive în susținerea acestei acțiuni.
- 26 Prin intermediul primului motiv, considerau că Regulamentul nr. 1049/2001 nu conferea un drept de veto unui stat membru și că Comisia putea decide să nu acționeze în conformitate cu opinia acestui stat în ceea ce privește aplicarea unei excepții prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din regulamentul amintit. Prin intermediul celui de al doilea motiv, ele susțineau că excepția de la dreptul de acces care vizează să protejeze interesele comerciale ale unei anumite persoane fizice sau juridice, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din regulamentul menționat, trebuie să fie respinsă. Astfel, potrivit Greenpeace Nederland și PAN Europe, comunicarea informațiilor solicitate era justificată de un interes public superior, dat fiind că acestea se refereau la emisii în mediu în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006. În sfârșit, prin intermediul celui de al treilea motiv, Greenpeace Nederland și PAN Europe arătau că decizia în litigiu nu era conformă cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 și cu articolul 4 din Convenția de la Aarhus, pentru motivul că Comisia nu evaluase riscul efectiv ca interesele comerciale invocate să fie afectate.
- 27 Tribunalul a admis al doilea motiv al acțiunii și, fără a se pronunța asupra celorlalte două motive, a anulat decizia în litigiu în măsura în care aceasta refuză accesul părților la documentul în litigiu care conține informații care se referă la emisii în mediu, și anume, în primul rând, informații cu privire la identitatea și cantitatea tuturor impurităților conținute în substanța activă notificată de fiecare operator, în al doilea rând, date privind impuritățile prezente în diferite loturi, precum și cantitățile minime, medii și maxime ale fiecărei impurități și, în al treilea rând, informații cu privire la compoziția produselor fitosanitare dezvoltate de diferiții operatori implicați (denumite în continuare „informațiile în litigiu”).

Procedura în fața Curții și concluziile părților

- 28 Prin Decizia președintelui Curții din 29 aprilie 2014, a fost admisă cererea de intervenție formulată de Republica Federală Germania în susținerea concluziilor Comisiei.
- 29 Prin Ordonanțele președintelui Curții din 3 martie 2015, au fost admise totodată cererile de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei formulate de American Chemistry Council Inc. (ACC), de CropLife America Inc. (denumită în continuare „CropLife”), de CropLife International AISBL (CLI), de European Chemical Industry Council (Cefic), de European Crop Care Association (ECCA), de European Crop Protection Association (ECPA) și de National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (denumită în continuare „NAM USA”).
- 30 Prin Decizia președintelui Curții din 26 iunie 2015, a fost admisă cererea de intervenție formulată de Regatul Suediei în susținerea concluziilor Greenpeace Nederland și PAN Europe.
- 31 Comisia, precum și ACC, CropLife, CLI, Cefic, ECCA, ECPA, NAM USA și Republica Federală Germania solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;
 - în conformitate cu articolul 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, soluționarea de către ea însăși în mod definitiv a primului și a celui de al treilea motiv invocate în primă instanță sau trimiterea cauzei Tribunalului, pentru ca acesta să se pronunțe asupra motivelor menționate și
 - obligarea Greenpeace Nederland și a PAN Europe la plata cheltuielilor de judecată.

- 32 Greenpeace Nederland și PAN Europe solicită Curții respingerea recursului Comisiei și obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.
- 33 Regatul Suediei solicită Curții respingerea recursului Comisiei.

Cu privire la recurs

- 34 În susținerea recursului formulat, Comisia invocă un motiv unic, întemeiat pe interpretarea eronată de către Tribunal a noțiunii „informații [care] se referă la emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006.
- 35 Prin intermediul primului aspect al acestui motiv, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare prin nerespectarea necesității de a asigura coerența „internă” a Regulamentului nr. 1049/2001.
- 36 Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului menționat, Comisia arată, cu titlu subsidiar, că, în scopul interpretării și al aplicării excepțiilor de la dreptul de acces prevăzute de Regulamentele nr. 1049/2001 și nr. 1367/2006, Tribunalul nu a ținând seama în mod corespunzător de sistemul de informare anume stabilit prin legislația sectorială aplicabilă produselor fitosanitare.
- 37 Prin intermediul celui de al treilea aspect al aceluiași motiv, Comisia arată, tot cu titlu subsidiar, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin nerespectarea, la punctele 44 și 45 din hotărârea atacată, a necesității de a interpreta articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006, pe cât posibil, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special cu articolele 16 și 17 din aceasta, și cu Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală, care constituie anexa 1 C la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competență sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO 1994, L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3).

Cu privire la primul aspect al motivului unic de recurs

Argumentația părților

- 38 Prin intermediul primului aspect al motivului unic de recurs, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare prin nerespectarea necesității de a asigura coerența „internă” a Regulamentului nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006 și cu articolul 4 alineatul (4) din Convenția de la Aarhus.
- 39 După ce a amintit că articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 creează o prezumție irefragabilă în favoarea comunicării informațiilor care se încadrează în noțiunea „informații [care] se referă la emisii în mediu”, Comisia afirmă în esență că această noțiune trebuie să fie interpretată în mod restrictiv pentru a nu goli de orice conținut interesele vizate la articolul 339 TFUE și la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 40 În orice caz, Comisia apreciază în esență că, pentru a se încadra în noțiunea menționată, informațiile în discuție trebuie să îndeplinească două condiții cumulative, și anume, pe de o parte, să se refere la emisii care provin din instalații precum uzinele și centralele și, pe de altă parte, să privească emisii efective în mediu.

- 41 În ceea ce privește prima dintre aceste condiții, invocată și de CLI, de Cefic, de ECPA și de Republica Federală Germania, ea ar decurge din Ghidul de aplicare a Convenției de la Aarhus. Astfel, pentru a defini noțiunea „emisie”, prima ediție a acestui ghid făcea trimitere la Directiva 96/61. Or, articolul 2 punctul 5 din această directivă definește termenul „emisie” ca eliberarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot din surse individuale sau difuze din instalație în aer, apă sau sol, în timp ce articolul 2 punctul 3 din aceeași directivă definește termenul „instalație” ca fiind o unitate tehnică fixă în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate la anexa I la directiva menționată. De asemenea, a doua ediție a Ghidului de aplicare a Convenției de la Aarhus ar fi redactată în aceiași termeni și ar face trimitere la Directiva 2010/75, care a înlocuit Directiva 96/61, furnizând aceleași definiții pentru termenii „emisie” și „instalație”. De aici ar rezulta că noțiunea „emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 ar trebui să fie interpretată ca fiind limitată la cele acoperite de Directivele 96/61 și 2010/75.
- 42 În această privință, Republica Federală Germania, CLI, Cefic și ECPA adaugă că această interpretare este confirmată chiar de articolul 2 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1367/2006, care face distincție între emisii și alte evacuări și deversări. Or, interpretarea Tribunalului ar conduce la eliminarea acestei distincții și la considerarea oricărei informații privind mediul ca fiind referitoare la emisii în mediu.
- 43 În ceea ce privește a doua condiție, invocată de asemenea de CLI și de Cefic, Comisia apreciază că aceasta nu este îndeplinită în speță. Astfel, documentul în litigiu nu ar conține informații cu privire la natura și la cantitatea emisiilor efectiv eliberate în mediu, dat fiind că aceste emisii ar varia în funcție de cantitățile de produs utilizate în practică de agricultori și după cum produsele fitosanitare conțin sau nu conțin exact aceleași substanțe ca cele evaluate în proiectul de raport de evaluare.
- 44 Pe de altă parte, Comisia arată că criteriul reținut de Tribunal pentru a considera că o informație „se referă la emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006, mai precis existența unei legături „suficient de directe” între informațiile în cauză și emisiile în mediu, este lipsit de orice fundament în drept, iar caracterul vag al acestui criteriu ridică probleme grave în ceea ce privește securitatea juridică, fapt care ar fi confirmat prin modul în care Tribunalul a aplicat acest criteriu în hotărârea atacată. Astfel, la punctul 71 din aceasta, Tribunalul ar fi considerat că profilul analitic al loturilor testate, cu excepția unor formule structurale ale impurităților, se referea în mod suficient de direct la emisii în mediu. Or, această afirmație nu ar fi sprijinită de nicio argumentație.
- 45 Greenpeace Nederland și PAN Europe, susținute de Regatul Suediei, contestă argumentele Comisiei.
- 46 În acest scop, ele arată în esență, mai întâi, că, întrucât comunicarea informațiilor privind mediul constituie principiul, atunci regula prevăzută la articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 și la articolul 4 alineatul (4) primul paragraf litera (d) din Convenția de la Aarhus, potrivit căreia protecția intereselor comerciale ale unei anumite persoane fizice sau juridice nu poate fi opusă comunicării „informații[lor] [care] se referă la emisii în mediu”, nu poate fi interpretată restrictiv.
- 47 În continuare, aceste părți apreciază că Ghidul de aplicare a Convenției de la Aarhus nu permite susținerea interpretării restrictive a noțiunii „emisii în mediu”, preconizată de Comisie, dat fiind că acest ghid se limitează să facă trimitere la definiția „emisiei” furnizată de Directiva 96/61 cu titlu de exemplu. În orice caz, nimic din această convenție nu permite fundamentarea unei asemenea interpretări. Astfel, sfera de aplicare a convenției menționate nu ar fi limitată la domeniile mediului referitoare la instalații industriale, ci s-ar aplica, în mod expres și într-o manieră evidentă, oricărui fel de domenii și de informații legate de mediu.
- 48 În sfârșit, potrivit Greenpeace Nederland și PAN Europe, trebuie să se respingă și limitarea noțiunii „informații [care] se referă la emisii în mediu” la cele care se raportează la emisii efective. În această privință, ele arată, printre altele, că informațiile în litigiu sunt necesare, pe de o parte, pentru a

cunoaște cantitățile și calitatea evacuărilor de glifosat în mediu, precum și cantitatea impurităților emise și, pe de altă parte, pentru a verifica dacă efectele evacuării în mediu a acestei substanțe în calitate de componentă a unui produs fitosanitar au fost evaluate în mod corect. Întrucât aceste informații ar constitui temeiul în care poate fi autorizată evacuarea glifosatului în mediu, informațiile menționate s-ar referi la „emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006. În consecință, nu ar fi necesară limitarea noțiunii „informații [care] se referă la emisii în mediu” la cele privind emisiile efectiv eliberate în mediu cu ocazia aplicării produsului în cauză.

Aprecierea Curții

49 În vederea pronunțării asupra primului aspect al motivului unic de recurs, trebuie să se stabilească dacă, după cum pretinde Comisia, în primul rând, noțiunea „informații [care] se referă la emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 trebuie să fie interpretată restrictiv, în al doilea rând, dacă această noțiune trebuie să fie limitată la informațiile care se raportează la emisii care provin din instalații industriale precum uzinele și centralele, în al treilea rând, dacă noțiunea menționată nu acoperă decât informațiile care se raportează la emisii efective în mediu și, în al patrulea rând, dacă Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că este suficient ca o informație să se refere „în mod suficient de direct” la emisii în mediu pentru a se încadra în aceeași noțiune.

– Cu privire la interpretarea restrictivă a noțiunii „informații [care] se referă la emisii în mediu”

50 În ceea ce privește aspectul dacă noțiunea „informații [care] se referă la emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 trebuie să fie interpretată restrictiv, este necesar, desigur, să se rețină o interpretare a acestei noțiuni care să nu golească de orice substanță conținutul articolului 339 TFUE și al articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, în măsura în care aceste articole protejează secretul profesional și interesele comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice. Astfel, dreptul de acces la documentele instituțiilor prevăzut de acest regulament este, după cum a subliniat Tribunalul la punctul 29 din hotărârea atacată, supus anumitor limite întemeiate pe considerente de interes public sau privat, printre care protecția intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice.

51 Totuși, contrar celor susținute de Comisie, această noțiune nu poate primi o interpretare restrictivă.

52 Astfel, conform unei jurisprudențe constante a Curții, Regulamentul nr. 1049/2001 vizează, după cum se indică în considerentul (4) și la articolul 1 din acesta, să confere publicului un drept de acces cât mai larg posibil la documentele instituțiilor (a se vedea în special Hotărârea din 21 septembrie 2010, Suedia și alții/API și Comisia, C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P, EU:C:2010:541, punctul 69, precum și Hotărârea din 17 octombrie 2013, Consiliul/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, punctul 28). De asemenea, Regulamentul nr. 1367/2006 are ca obiectiv, după cum prevede articolul 1 din acesta, garantarea celei mai largi și sistematice disponibilități și difuzări posibile a informațiilor privind mediul deținute de instituțiile și de organele Uniunii.

53 Astfel, numai în măsura în care excepțiile de la principiul accesului cât mai larg posibil la aceste documente, printre care și cele prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, derogă de la acest principiu prin restrângerea acestui acces, ele trebuie, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, să fie interpretate și aplicate în mod strict (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 septembrie 2010, Suedia și alții/API și Comisia, C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P, EU:C:2010:541, punctul 73, precum și Hotărârea din 17 octombrie 2013, Consiliul/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, punctul 30). Necesitatea unei asemenea interpretări restrictive este de altfel confirmată de considerentul (15) al Regulamentului nr. 1367/2006.

- 54 În schimb, prin stabilirea unei prezumții potrivit căreia se consideră că există un interes public deosebit pentru comunicarea „informații[lor] [care] se referă la emisii în mediu”, cu excepția celor legate de anchete, în raport cu interesul întemeiat pe protecția intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice, astfel încât protecția intereselor comerciale menționate nu poate fi opusă comunicării acestor informații, articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 derogă în mod cert, după cum subliniază în special CLL, de la regula unei evaluări comparative a intereselor, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001. Cu toate acestea, articolul 6 alineatul (1) prima teză menționat permite astfel o punere în aplicare concretă a principiului accesului cât mai larg posibil la informațiile deținute de instituțiile și de organele Uniunii, așa încât o interpretare restrictivă a acestei dispoziții nu poate fi justificată.
- 55 În aceste condiții, fără a săvârși o eroare de drept, la punctele 49 și 53 din hotărârea atacată, Tribunalul nu a reținut o interpretare restrictivă a articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 și a noțiunii „informații [care] se referă la emisii în mediu”.
- Cu privire la limitarea noțiunii „informații [care] se referă la emisii în mediu” la cele privind emisii care provin de la instalații industriale
- 56 În ceea ce privește argumentul Comisiei potrivit căruia noțiunea „informații [care] se referă la emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 trebuie să fie interpretată ca fiind limitată la informațiile privind emisii care provin de la instalații industriale precum uzinele și centralele, trebuie subliniat de la bun început că, contrar celor pretinse de această instituție, Tribunalul a răspuns în mod explicit la acest argument, la punctele 54-56 din hotărârea atacată, înainte de a-l respinge.
- 57 În ceea ce privește temeinicia aprecierii Tribunalului, este, desigur, necesar să se arate că, în versiunea sa din anul 2000, Ghidul de aplicare a Convenției de la Aarhus propunea, în vederea definirii noțiunii „emisie” în sensul articolului 4 alineatul (4) primul paragraf litera (d) din această convenție, să se recurgă la definiția acestei noțiuni dată de articolul 2 punctul 5 din Directiva 96/61, iar în versiunea sa din anul 2014, face de acum înainte trimitere la definiția prevăzută la articolul 3 punctul 4 din Directiva 2010/75, care o reia în mod identic pe cea dată de prima directivă.
- 58 Or, din aceste directive reiese în esență că reprezintă „emisii” în sensul acestora evacuările directe sau indirecte în aer, în apă sau în sol de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot din surse punctiforme sau difuze din anumite instalații industriale definite în cuprinsul lor.
- 59 Cu toate acestea, după cum a arătat în mod întemeiat Tribunalul la punctul 55 din hotărârea atacată, rezultă dintr-o jurisprudență constantă a Curții că, deși ghidul amintit poate fi considerat un document explicativ care, dacă este cazul, poate fi luat în considerare, împreună cu alte elemente relevante, în scopul interpretării Convenției de la Aarhus, detaliile pe care le cuprinde nu au nicidecum forță obligatorie și nici caracterul normativ al prevederilor acestei convenții (a se vedea în special Hotărârea din 19 decembrie 2013, Fish Legal și Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, punctul 38 și jurisprudența citată).
- 60 Or, pe de o parte, nimic din Regulamentul nr. 1367/2006 nu permite să se considere că noțiunea „emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din acest regulament ar trebui să fie limitată la emisiile care provin de la anumite instalații industriale, precum uzinele și centralele.
- 61 Această limitare nu poate să fie dedusă nici din Convenția de la Aarhus, de care trebuie să se țină seama în vederea interpretării Regulamentului nr. 1367/2006, din moment ce, după cum prevede articolul 1 din acesta, obiectul regulamentul amintit este de a contribui la executarea obligațiilor care decurg din această convenție prin stabilirea normelor de aplicare a dispozițiilor convenției menționate pentru instituțiile și organismele Uniunii.

- 62 Dimpotrivă, după cum a subliniat Curtea la punctul 72 din Hotărârea pronunțată astăzi, Bayer CropScience și Stichting De Bijenstichting (C-442/14), o asemenea limitare ar fi contrară chiar modului de redactare a articolului 4 alineatul (4) primul paragraf litera (d) din Convenția de la Aarhus. Astfel, această dispoziție prevede că informațiile privind emisiile poluante relevante pentru protecția mediului trebuie dezvăluite. Or, informațiile privind emisii care provin din alte surse decât instalațiile industriale, precum cele care rezultă din aplicarea de produse fitosanitare pe plante sau pe sol, sunt tot atât de relevante pentru protecția mediului ca și informațiile referitoare la emisiile de origine industrială.
- 63 Pe de altă parte, o limitare a noțiunii „emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 la cele care provin de la anumite instalații industriale, precum uzinele și centralele, ar încălca obiectivul de diseminare cât mai larg posibilă a informațiilor privind mediul urmărit de acest regulament (a se vedea prin analogie Hotărârea de astăzi, Bayer CropScience și Stichting De Bijenstichting, C-442/14, punctul 73).
- 64 De altfel, contrar celor susținute de Republica Federală Germania, o asemenea limitare nu poate fi justificată prin preocuparea de a păstra coerența dreptului Uniunii, în special între Regulamentul nr. 1367/2006 și Directivele 96/61 și 2010/75. Astfel, limitarea, în aceste directive, a noțiunii „emisii” la cele care provin de la anumite instalații industriale este justificată chiar de obiectul directivelor menționate, care, după cum indică articolul 1 din Directiva 2010/75, este tocmai acela de a adopta norme referitoare la prevenirea și controlul integrat al poluării care rezultă din activitățile industriale. În schimb, o asemenea limitare nu se justifică în raport cu obiectul Regulamentului nr. 1367/2006, care este, conform articolului 1 din acesta, de a încadra normele aplicabile accesului la informații privind mediul deținute de instituțiile și organismele Uniunii. De altfel, trebuie subliniat că noțiunea „emisie” din dreptul Uniunii nu este univocă, ci variază în funcție de domeniul de aplicare avut în vedere. Astfel, definiția dată de Directivele 96/61 și 2010/75 acestei noțiuni diferă de cea prevăzută, printre altele, la articolul 2 punctul 8 din Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO 2004, L 143, p. 56, Ediție specială, 15/vol. 11, p. 168) sau de cea enunțată la articolul 3 litera (e) din Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (JO 2001, L 309, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 231).
- 65 În sfârșit, este necesar să se sublinieze că, contrar celor susținute în special de CLI, de Cefic, de ECPA și de Republica Federală Germania, o astfel de limitare nu își găsește temeiul nici în articolul 2 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Regulamentul nr. 1367/2006.
- 66 Desigur, această dispoziție, care enumeră factorii care se pot încadra în noțiunea „informații privind mediul”, pare să distingă, la prima vedere, noțiunea „emisii” de noțiunile „deversări” și „evacuări” în mediu, de unde ar rezulta, potrivit CLI, Cefic, ECPA și Republicii Federale Germania, că noțiunea „emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din acest regulament ar trebui să fie limitată la emisiile care provin de la anumite instalații industriale, cu excluderea celorlalte deversări și evacuări în mediu.
- 67 Cu toate acestea, pe de o parte, distincția dintre noțiunile „emisii”, „deversări” și „evacuări” nu se regăsește în Convenția de la Aarhus, care se limitează să prevadă, la articolul 4 alineatul (4) primul paragraf litera (d), că protecția confidențialității informațiilor comerciale și industriale nu poate fi opusă dezvăluirii „informațiilor[lor] privind emisiile poluante relevante pentru protecția mediului” (a se vedea Hotărârea de astăzi, Bayer CropScience și Stichting De Bijenstichting, C-442/14, punctul 62).
- 68 Pe de altă parte, o asemenea distincție nu prezintă relevanță în raport cu obiectivul comunicării informațiilor privind mediul urmărit de Regulamentul nr. 1367/2006 și ar fi artificială. În plus, aceste noțiuni se suprapun în mare măsură, după cum demonstrează utilizarea expresiei „alte evacuări” la

articolul 2 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din acest regulament, din care rezultă că și emisiile și deversările constituie evacuări în mediu (a se vedea prin analogie Hotărârea de astăzi, Bayer CropScience și Stichting De Bijenstichting, C-442/14, punctele 63 și 65).

69 Prin urmare, în scopul interpretării articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006, nu este necesar să se distingă noțiunea „emisii” de noțiunile „deversări” și „evacuări” în mediu (a se vedea prin analogie Hotărârea de astăzi, Bayer CropScience și Stichting De Bijenstichting, C-442/14, punctul 67).

70 Având în vedere considerațiile care precedă, Tribunalul a putut aprecia fără a săvârși o eroare de drept, la punctele 54-56 din hotărârea atacată, că noțiunea „informații [care] se referă la emisii în mediu” în sensul acestei dispoziții nu este limitată la informațiile privind emisiile care provin de la anumite instalații industriale.

– Cu privire la limitarea noțiunii „informații [care] se referă la emisii în mediu” la cele care se raportează la emisii efective în mediu

71 În ceea ce privește argumentul Comisiei potrivit căruia noțiunea „informații [care] se referă la emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 nu ar acoperi decât informațiile care se raportează la emisii efective în mediu, situație în care nu s-ar regăsi informațiile în litigiu, trebuie subliniat, desigur, că, după cum susține Comisia, această noțiune nu include informațiile referitoare la emisii ipotetice.

72 Astfel, din cuprinsul articolului 1 alineatul (1) litera (b) din regulamentul amintit coroborat cu articolul 2 alineatul (1) litera (d) din acesta reiese în esență că obiectivul regulamentului menționat este acela de a garanta dreptul de acces la informații privind factori, precum emisiile, care afectează sau pot afecta elementele de mediu, în special aerul, apa și solul. Or, situația este diferită în cazul emisiilor pur ipotetice (a se vedea prin analogie Hotărârea de astăzi, Bayer CropScience și Stichting De Bijenstichting, C-442/14, punctul 80).

73 Cu toate acestea, contrar celor arătate de Comisie, această noțiune nu poate fi limitată doar la informațiile privind emisiile efectiv eliberate în mediu cu ocazia aplicării produsului fitosanitar sau a substanței active în cauză pe plante sau pe sol, emisii care depind printre altele de cantitățile de produs utilizate în practică de agricultori, precum și de compoziția exactă a produsului final comercializat.

74 Astfel, în noțiunea menționată se încadrează și informațiile privind emisiile în mediu previzibile ale produsului fitosanitar sau ale substanței active în cauză, în condiții normale sau realiste de utilizare a acestui produs sau a acestei substanțe, corespunzătoare celor pentru care este acordată autorizația de introducere pe piață a produsului menționat sau a substanței menționate și care predomină în zona în care acest produs sau această substanță este destinată a fi utilizată (a se vedea prin analogie Hotărârea de astăzi, Bayer CropScience și Stichting De Bijenstichting, C-442/14, punctele 78 și 79).

75 Într-adevăr, în timp ce introducerea pe piață a unui produs sau a unei substanțe nu este în general suficientă pentru a se considera că acest produs sau această substanță va fi în mod necesar evacuată în mediu și că informațiile care îl sau o privesc se referă la „emisii în mediu”, situația este diferită în ceea ce privește un produs, cum ar fi un produs fitosanitar, și substanțele conținute în acest produs, care sunt, în cadrul unei utilizări normale, destinate să fie eliberate în mediu din cauza chiar a funcției lor. În acest caz, emisiile în mediu previzibile, în condiții normale sau realiste de utilizare a produsului în cauză sau a substanțelor pe care le conține acest produs, nu sunt ipotetice și se încadrează în noțiunea „emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 (a se vedea prin analogie Hotărârea de astăzi, Bayer CropScience și Stichting De Bijenstichting, C-442/14, punctele 78 și 79).

76 În consecință, Comisia susține în mod eronat că, prin faptul că a considerat că documentul în litigiu cuprindea „informații [care] se referă la emisii în mediu”, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept pentru motivul că acest document nu ar conține informații privind natura și cantitatea emisiilor efectiv eliberate în mediu cu ocazia aplicării produsului în cauză.

– Cu privire la criteriul existenței unei legături suficient de directe între informații și emisiile în mediu

77 În ultimul rând, trebuie să se stabilească dacă Tribunalul putea considera, la punctul 53 din hotărârea atacată, că este suficient ca o informație să se refere „în mod suficient de direct” la emisii în mediu pentru a intra sub incidența articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 sau dacă, așa cum pretinde Comisia, un asemenea criteriu al existenței unei legături suficient de directe între informațiile în cauză și emisii trebuie înlăturat întrucât nu ar avea niciun fundament în drept.

78 În această privință, din modul de redactare al articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006 reiese că această dispoziție are în vedere informațiile care „se referă la emisii în mediu”, mai precis cele care privesc sau sunt referitoare la astfel de emisii, iar nu informațiile care prezintă o legătură directă sau indirectă cu emisiile în mediu. Această interpretare este confirmată de articolul 4 alineatul (4) primul paragraf litera (d) din Convenția de la Aarhus, care face referire la „informațiile privind emisiile poluante”.

79 Din perspectiva obiectivului urmărit prin articolul 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006, de a garanta un acces de principiu la „informațiile [care] se referă la emisii în mediu”, această noțiune trebuie să fie înțeleasă ca incluzând printre altele datele care permit publicului să cunoască ce se evacuează în mod efectiv în mediu, sau chiar ce se va evacua în mod previzibil în condiții normale sau realiste de utilizare a produsului sau a substanței în cauză, corespunzătoare celor pentru care este acordată autorizația de introducere pe piață a acestui produs sau a acestei substanțe și care predomină în zona în care produsul menționat sau substanța menționată este destinată să fie utilizată. Astfel, noțiunea menționată trebuie să fie interpretată în sensul că acoperă printre altele indicațiile referitoare la natura, la componența, la cantitatea, la data și la locul emisiilor efective sau previzibile, în asemenea condiții, ale produsului menționat sau ale substanței menționate.

80 De asemenea, este necesară includerea în noțiunea „informații [care] se referă la emisii în mediu” a informațiilor care permit publicului să verifice dacă evaluarea emisiilor efective sau previzibile, pe baza căreia autoritatea competentă a autorizat produsul sau substanța în cauză, este corectă, precum și a datelor referitoare la incidențele acestor emisii asupra mediului. Într-adevăr, din considerentul (2) al Regulamentului nr. 1367/2006 reiese în esență că accesul la informații privind mediul, garantat de acest regulament, urmărește printre altele să favorizeze o participare mai eficientă a publicului la luarea deciziilor, sporind astfel responsabilizarea instanțelor competente în cadrul luării deciziilor, contribuind la creșterea gradului de conștientizare a publicului și a sprijinului acestuia pentru deciziile adoptate. Or, pentru a se putea asigura că deciziile luate de autoritățile competente în materie de protecție a mediului sunt întemeiate și pentru a putea participa la luarea deciziilor în materie de protecție a mediului, publicul trebuie să aibă acces la informațiile care îi permit să verifice dacă emisiile au fost corect evaluate și trebuie să i se dea posibilitatea de a înțelege în mod rezonabil modul în care mediul riscă să fie afectat de emisiile menționate.

81 În schimb, deși, după cum s-a arătat la punctul 55 din prezenta hotărâre, nu este necesar să se rețină o interpretare restrictivă a noțiunii „informații [care] se referă la emisii în mediu”, această noțiune nu poate include totuși orice informație care prezintă o oarecare legătură, chiar directă, cu emisiile în mediu. Astfel, dacă noțiunea menționată ar fi interpretată în sensul că acoperă asemenea informații, ea ar epuiza în mare parte noțiunea „informații privind mediul” în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1367/2006. O asemenea interpretare ar lipsi astfel de orice efect util posibilitatea instituțiilor, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, de a refuza divulgarea informațiilor privind mediul pentru motivul, printre altele, că o

asemenea divulgare ar aduce atingere protecției intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice și ar periclita echilibrul pe care legiuitorul Uniunii a intenționat să îl asigure între obiectivul de transparență și protecția acestor interese. Ea ar aduce de asemenea o atingere disproporționată protecției secretului profesional, garantată prin articolul 339 TFUE.

- 82 Rezultă din cele care precedă că, statuând, la punctul 53 din hotărârea atacată, că este suficient ca o informație să se refere în mod suficient de direct la emisii în mediu pentru a se încadra în noțiunea „informații [care] se referă la emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006, Tribunalul a viciat hotărârea atacată printr-o eroare de drept.
- 83 În consecință, întrucât primul aspect al motivului unic de recurs este fondat, se impune anularea hotărârii atacate, fără a mai fi nevoie să se examineze celelalte aspecte ale motivului unic de recurs.

Cu privire la consecințele anulării hotărârii atacate

- 84 Conform articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul anulării deciziei Tribunalului, aceasta poate fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia, fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.
- 85 În speță, soluționarea litigiului presupune o nouă apreciere a faptelor, pe care Tribunalul trebuie să o efectueze în lumina considerațiilor expuse la punctele 78-80 din prezenta hotărâre, după ce le va fi acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile. Dacă, la capătul acestei aprecieri, Tribunalul consideră că informațiile în litigiu nu se încadrează în noțiunea „informații [care] se referă la emisii în mediu” în sensul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1367/2006, va trebui să se pronunțe cu privire la primul și la al treilea motiv invocate de Greenpeace Nederland și de PAN Europe în cadrul acțiunii lor în anulare.
- 86 În aceste condiții, litigiul nu este în stare de judecată și trebuie, prin urmare, să se trimită cauza spre rejudecare Tribunalului.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 87 Întrucât cauza este trimisă spre rejudecare Tribunalului, se impune ca cererile privind cheltuielile de judecată aferente prezentei proceduri de recurs să se soluționeze odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară și hotărăște:

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 8 octombrie 2013, Stichting Greenpeace Nederland și PAN Europe/Comisia (T-545/11, EU:T:2013:523).**
- 2) Trimite cauza T-545/11 spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.**
- 3) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.**

Semnături